

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no. 3114/07

Ersin EROĞLU / Türkiye

Başkan,

Ledi Bianku,

Hâkimler,

Nebojša Vučinić,

Jon Fridrik Kjølbros,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımı ile 6 Şubat 2018 tarihinde Komite olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

15 Ocak 2007 tarihinde yapılan yukarıdaki başvuruyu göz önüne alarak,

Davanın dostane çözümünü kabul eden resmi deklarasyonları dikkate alarak,

Davalı Hükümet tarafından ibraz edilen görüşleri ve bu görüşlere cevaben başvuran tarafından ibraz edilen görüşleri dikkate alarak, Gerçekleştirilen müzakerelerin sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAYLAR

Başvuran Ersin Eroğlu, 1977 doğumlu bir Türk vatandaşı olup, Tokat'ta ikamet etmektedir. Başvuran, Mahkeme önünde, İstanbul Barosuna bağlı Avukat G. Altay tarafından temsil edilmiştir.

Türk Hükümeti ("Hükümet") ise, kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

Dava konusu olaylar, taraflarca ileri sürüldüğü şekliyle aşağıdaki gibi özetlenebilir:

1. Başvuran 25 Mart 1998 tarihinde yasa dışı bir örgütün üyesi olduğu şüphesi üzerine yakalanmış ve avukatı hazır bulunmaksızın polis tarafından sorgulanmıştır.

2. Başvuran, 1 Nisan 1998 tarihinde, Cumhuriyet savcısı ve akabinde nöbetçi hâkim önüne çıkarılmıştır. Cumhuriyet savcısına ve nöbetçi hâkime ifade verdiği sırada başvuranın avukata erişimine izin verilmemiştir. Başvuran aynı gün tutuklanmıştır.

3. İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı, 21 Nisan 1998 tarihinde, 765 sayılı mülga Türk Ceza Kanunu'nun 168. maddesi uyarınca başvuranı, yasa dışı terör örgütü üyesi olduğu gerekçesiyle iddianame düzenlemiştir.

4. İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi 30 Haziran 2010 tarihinde başvuranı terör örgütüne üye olmak ve örgütün faaliyetlerine katılmaktan suçlu bulmuş ve kendisine altı yıl üç ay hapis cezası vermiştir.

5. Yargıtay, 12 Şubat 2013 tarihinde mahkûmiyet kararını onamıştır.

B. İlgili İç Hukuk

6. Avukata erişim hakkı hususundaki ilgili iç hukuka ilişkin açıklamalar, *Salduz/Türkiye* ([BD], no. 36391/02, §§ 27 -31, AİHM 2008) kararında yer almaktadır.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

7. Başvuran, Sözleşmenin 6 § 3 (c) maddesi kapsamında, polise, Cumhuriyet savcısına ve nöbetçi hâkime ifade verirken avukata erişimine izin verilmediğini ileri sürmüştür.

8. Hükümet başvuranın şikâyetleri bakımından Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmamış olmasından ötürü iç hukuk yollarının tüketilmediği itirazında bulunmuştur. Hükümet başvuran hakkındaki mahkûmiyet kararının 12 Şubat 2013 tarihinde, yani Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru hakkının yürürlüğe girdiği tarihten sonra kesinleştiğini belirtmiştir. Diğer bir ifadeyle, başvuranın Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmuş olması gerekirdi. Dolayısıyla Hükümet, Mahkemeden, iç hukuk yollarının tüketilmediği gerekçesiyle başvurunun kabul edilemez olduğuna karar vermesini talep etmiştir.

9. Türkiye Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi önündeki yeni hukuk yolunun temel yönlerini inceleyen Mahkeme, Türkiye Büyük Millet Meclisinin, Anayasa Mahkemesi'ne kural olarak, 23 Eylül 2012 tarihinden sonra kesinleşen bütün kararlar bakımından, Sözleşme ile korunan hak ve özgürlüklerin ihlallerine yönelik doğrudan ve hızlı bir tazmin sağlamasına imkân tanıyan yetkiler verdiğini ve bu hukuk yolunun kullanılması gereken bir hukuk yolu olduğunu belirtmiştir (bk. *Hasan Uzun/Türkiye*, (k.k.), no. 10755/13, §§ 68-71, 30 Nisan 2013).

10. Mevcut davada Mahkeme, başvuran aleyhine ceza yargılamalarının, Yargıtay'ın 13 Şubat 2013 tarihinde yargılamayı yürüten mahkemenin kararını onamasıyla kesinleştiğini gözlemlemektedir. Dolayısıyla, söz konusu ceza yargılamaları Anayasa Mahkemesinin zaman bakımından yetkisi kapsamındadır (Sözleşme'nin 5 § 3 maddesi kapsamındaki şikâyetler bağlamında bk. *Koçintar/Türkiye* (k.k.), no. 77429/12, §§ 15-26, 39, 1 Temmuz 2014, ve *Levent Bektaş/Türkiye*, no. 70026/10, §§ 40-42, 16 Haziran 2015). Sonuç olarak, başvuran 13 Şubat 2013 tarihinden itibaren şikâyetleri bakımından Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunabilirdi (bk. bu davaya uygulanabildiği ölçüde, *Korkmaz ve diğerleri/Türkiye* (k.k.), no. 64200/13, 25 Mart 2014). Fakat Mahkemenin elindeki belgelere göre, başvuran Anayasa Mahkemesine herhangi bir başvuruda bulunmamıştır.

11. Bu nedenle, Mahkeme, Hükümetin ilk itirazını da dikkate alarak, bu şikâyetin iç hukuk yollarının tüketilmemiş olması nedeniyle Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4. maddesi uyarınca reddedilmesi gerektiği kanaatine varmıştır.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar, İngilizce dilinde tanzim edilmiş olup, 1 Mart 2018 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Ledi Bianku
Başkan